

NEA HUND

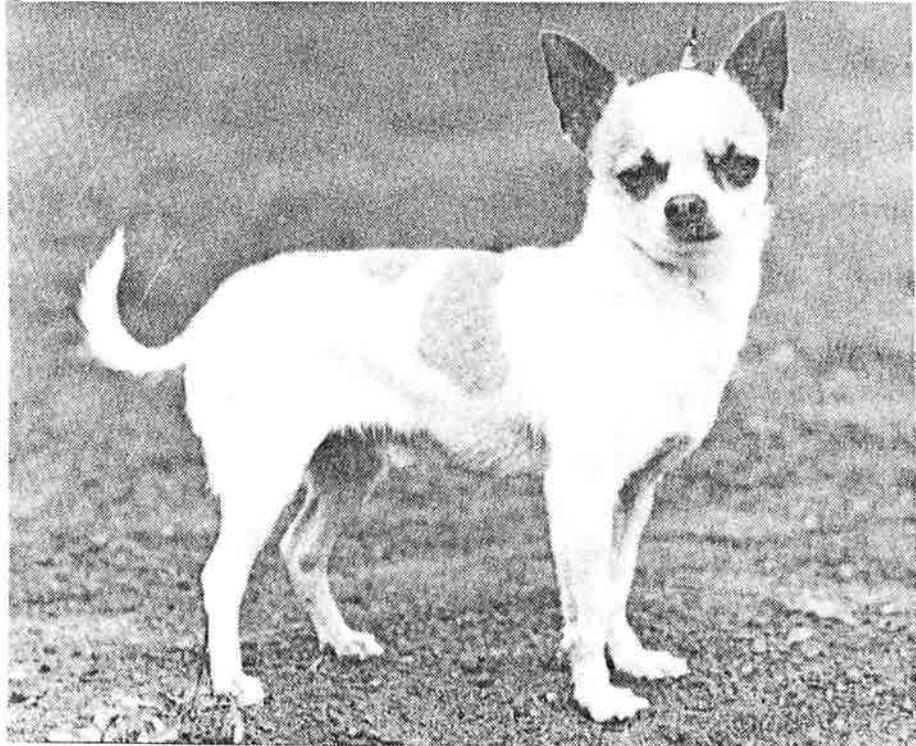

Nr. 1

APRIL

1989

7 . ÅRGANG

Gunda Olden presenterer Chihuahua på s.10.

Lederen har ordet

Først vil jeg få ønske våre medlemmer et godt nytt år.
Håper det blir et år med mange aktiviteter og økende
medlemstall.
Som nyvalgt leder, må jeg også få takke for tilliten.
Det er valgt inn mange flinke folk i de forskjellige
komiteene, så sammen skal vi nok greie jobben.
Trekhundkomiteen jobber med to løp, et i februar og et i
april. Utstillingskomiteen med utstilling/valpeshow i
mars. Brukshundkomiteen planlegger lydighetsprøve til
høsten. Håper at dere medlemmer kan hjelpe til med
arrangementene, eller komme for å se på.
Til slutt vil jeg oppfordre alle hundeeiere til å bruke
hunden. Hunden liker å ha en oppgave. Er det noe dere
lurer på, kan dere bare kontakte styret. Kanskje kan vi
finne en løsning sammen.

Ingfrid.

FELLESUTSTILLINGEN

Resultatene finner du på klubb-sidene

- Var din hund med på hundeudstillingen?
- Ja -- selvfølgelig.
- Jeg så den ikke?
- Nej -- kontrolløren sad på den -- han troede det var en sofa.

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB
Leder Ingrid Viken
Sekretær Anne-Marie Bårdsgård
Kasserer Berit Mindø Ofstad

Brukshundkomite Gunda Olden
Anne Kristine Evjen
Peder Myran
Slig Meier Berg

Trekhundgruppa Ola Kjøsnes
Gunnar Helge Guldseth
Leif Idar Græslí
Geir Johnsen
Ola E. Guldseth

Utstillingsskomite Suzette Aalstedt
Svein Erik Bjørnevald
Åge Revdal
Kaja Lysholm

Støttekomite Jorunn Sand
Ingunn Kjeldstad Græslí
Randi Dahlø
Jorunn Bårdsgård

Valgkomite Arne Nypan
Eili Uthus
Unni Moslet

Revisorer Bjørn Wagnild
Ivar S. Hanem

Materiellorvaller Gunda Olden

Medlemskontingent pr.

kalenderår:

Familie:	kr. 100,-
Hovedmedlem	kr. 75,-
Ungdomsmedlem	kr. 40,-
Støttemedlem	kr. 40,-
Postgirokonto	2 09 45 55
Bankgirokonto	4285 07 90234

NEA HUND

Organ for Selbu
Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 4 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved å
tegne støttemedlemskap i
STBK.

Redaktører
Gunda Olden
Else May Engen
Dagfrid Uthus

INNHOLD

- s. 2. Lederen har ordet
- s. 4. Arsmøteraport
- s.10. Hunderase
- s.12. Hundkjører på heltid
- s.14. STBK aktiviteter
- s.19. Gjeterhundtrening
- s.23. Sprint NM hundkjøring
- s.24. INFO
- s.25. Slik overholder du vinterrypene
- s.26. Fritt frem

ÅRSMØTE 20. januar 1989

Møtested : FRAMHEIM
Tilstede : Arne Nypan, Ingrid Viken, Astrid Jensen,
Anne Mari Bårdsård, Pedre Myran, Ingolf
Bakløkk, Hågen Carlsson, Gunnar Helge
Guldseth, Aage Revdal, Suzette Aaldstedt,
Svein Erik Bjørnevold, Gunda Olden, Stig
Meier Berg, Jorunn Bårdsård, Else May Engen,
Bjørn Wagnild, Olga Mari Brobakke Hammerhaug.

1. Arne Nypan blei valgt til møteleder.

2. Godkjenning av innkalling og dagsorden.
Ingen kommentar.

3. Arsberetning fra styret.

Styret har i 1988 bestått av:

Leder: Arne Nypan

Sekretær: Ingrid Viken

Kasserer: Astrid Jensen

Udstillingskomite: Aage Revdal
Suzette Aaldstedt
Svein Erik Bjørnevold

Hågen Carlsson

Ingolf Bakløkk

Trekkhundkomiteen: Torger Sletner

Gunnar Helge Guldseth

Leif Idar Græslie

Geir Johnsen

Brukshundkomiteen: Gunda Olden

Kjell Dahl

Ola E. Guldseth

Anne Kristine Evjen

Støttekomiteen: Aslaug Dahl

Anita Græslie

Berit Ofstad

Randi Dahlø

Gunda Olden

Else May Engen

Gunda Olden

Dagfrid Uthus

Trekkhundkomiteen: Stig Meier Berg

Odd Uthus

Ingunn K. Græslie

Ivar S. Hanem

Bjørn Wagnild

Klubben har pr. 1. januar 1989 46 medlemmer (antall innbetalinger). I dette er det en del familie-medlemskap, så det er fler enn 46 personer som er tilslutta klubben.

Det er gitt ut fire medlemsblad.

Det ble oppretta fire kontaktpersoner, som kan besvart spørsmål angående hund og hundehold.
Gunda Olden: Oppdragelse og dressur
Marit Lium: Utstilling
Suzette Aaldstedt: Pelsstell og klokklipp
Torger Sletner: Trekk og trekkhund

Det er holdt 7 styremøter, men bare ett medlemsmøte. Grunnen til at det blei så få medlemsmøter er at oppmøtet på medlemsmøtene har vært svært dårlig over lengre tid.

Loddsalg

Loddsalget og trekninga er over. De aller fleste av medlemmene var behjelpeia med å selge lodd. Noen helbøker blei returnert, noen måtte kreves inn før trekning.

Vi hadde 80 bøker á 25 lodd, til sammen 2000 lodd. Det var kr 10,- pr. lodd. 324 lodd blei ikke solgt. 1676 lodd blei solgt og ga 16.760,-kr. i inntekt. Gevinstene kosta kr.5000. Vi fikk gratis trykking da Meråker Kjøtt betalte den. Vi salt da igjen med et overskudd på 11.760,-kr. Dette er omtrent som i fjor, da oddsalget ga et overskudd på 12.000kr.

Vi har tatt ei forsikring på klubbens materiale. Disse oppbevares nå hos Gunda Olden. Verdi av materialene er på ca.40.000kr. Forsikningspremien er på kr.283,- for 1988.

Gunda Olden har fått rett til tildeling av Norsk Kennelklubbs apellmerke grad 1. Klubben forsøkte å få til en helgetur til Meråker i høst. Da det var få påmeldte, blei turen avlyst.

Arsberetning fra komiteene

Brukshundkomiteen

Det er holdt to karaktertester. Den 27.februar -88 var det 13 påmeldt, og 11 besto. Den 3.september-88 var det 11 påmeldte. Ikke alle møtte opp, men blant de som møtte opp var det to selbygger som besto testen. BK har hatt ett dressurkurs med fem deltakere, og sporkurs med tre ekvipasjer. Der er interessen større, men p.q.a. at det var så sent på året var oppmøtet fåte.

Det var planlagt dressurkurs i høst også, men ingen meldte seg på.

Aqilituløypa er satt opp, men det er ikke avholdt noe kurs.

Lydighetsprøve blei avholdt den 4.september -88. 34 hunder var påmeldt. 26 i klasse 1, 4 i klasse 2 og 4 i klasse 3.

Det er søkt om karaktertest og lydighetsprøve første helga i september 1989 også.

Udstillingskomiteen

Etter siste årsmøtet blei det arrangert valpeshow på Tomra stadion den 4. september 1988. Det var 78 valper påmeldt. Erling Strandheim og Lasse Lundgren var dommere.

Regnskapet for denne helga vil bli stått sammen med utstillinga som var i februar 1988. Det er holdt 8 møter. Komiteen er nå i full gang med å forberede utstilling og valpeshow i mars 1989.

Trekkhundkomiteen

Trekkhundgruppa har hatt disse medlemmene inneværende år: Geir Johnsen, Gunnar Helge Guldseth, Leif Idar Græsli og Torger Sletner.

Det er holdt fire møter.

Trekkhundgruppa har også dette året tatt initiativet til to trekkhundkonkurranser; "Selbusprinten" og "Sylaneløpet". "Selbusprinten" blei arrangert 27.-28. februar. Løpsarena var som tidligere år hundeløypa ved Guldsethsaga. Værforholdene var vanskelige med vind og snøfall. Takket være en dyktig funksjonørstab fikk vi likevel en vellykket avvikling av løpet.

"Sylaneløpet" gikk av stabelen 12.-13. mars. Her fikk vi en dramatisk reduksjon i deltakerantallet i forhold til året før. Nytt av året var overnatting i telt, og dette skremte antakelig mange fra å stille opp. Var været dårlig under "Selbusprinten", var det langt verre under "Sylaneløpet". Første dag var riktignok bra, men andre dags konkurransen måtte avlyses på grunn av håpløse forhold. Store mengder snø, vind og nesten ingen sikt. Vi må være glad for at alle kom seg velberget ned til bygda. De som var med som funksjonærer fikk en tøff, men lærerik leksjon i fjellrett.

Sommerhalvåret var preget av liten aktivitet i trekkhundgruppa. Noen stilte opp under "Vardefjelldagene" for å kjøre unger, men arrangøren hadde ikke lagt forholdene til rette, så det var bare å reise hjem igjen.

Da gikk det langt bedre med årets handicapkjøring. Den foregikk søndag 18/9-88 fra Synnåsen og inn til Hersjøhytta. Det var faktisk 5. året STBK stod for dette arrangementet, og vi hadde altså et lite jubileum. I likhet med alle foregående handicapkjøringar var også denne vellykket. Yngres Sanitet stod for bevertninga og det var the same procedure as last year. Fire spenn fra Innherred Trekk- og bruks-hundklubb deltok.

Det er ellers utført ryddearbeid i hundeløypa, og traseen er brukbar til å møte trenings- og konkurransebehov til vinteren.

Årets regnskap

Regnskapet i år var greit. Det viser seg at medlemsbladet har store utgifter. En av grunnene er vel at bladet har mista mange annonsører p.g.a. tavla klubben har ved Guldsetsaga. Det ser ut til at vi mer og mer må se bort fra annonseinnteklene. Det blei enighet om å beholde 4 nr. av bladet også neste år, men at vi bør undersøke om det går an å få ned trykkerutgiftene.

Det er også mange som ikke har betalt medlemsavgiften for 1988. Disse må det sendes purring til. Det blei nevnt at hvis vi fikk igang en avtale med en butikk i Selbu, som kan gi oss avslag på varene vi kjøper, blei budsjettet til støttekomiteen mindre. Dette tas opp i styret.

Regnskapet bør være kopiert og sendt ut til medlemmene en måned før årsmøtet. Dette betyr at regnskapet må avslutes tidligere; f.eks. 1.november.

	INNTEKT	UTGIFT
MEDLEMSKONTINGENT	3.135,-	937,50
DIV. TILSKUDD	11.000,-	-
UTSTILLING, LØP, KURS	55.231,80	48.121,10
MØTER, KONTORREKV.	-	3.235,50
DIV. INNTEKT/UTGIFT	29.993,10	34.792,99
MEDLEMSBLAD	5.600,-	12.207,20
VAREBEHOLDNING	4.153,-	9.888,40
SNØSCOOTER	-	6.582,20
SPONSORINNTEKTER ANG: SNØSCOOTER	6.500,-	-
UNDERSKUDD	151,99	-
	<hr/> 115.764,89	<hr/> 115.764,89

BALANSE PR. 01.01.89

KASSE	19,60
POSTGIRO	3.093,58
BANKGIRO	14.078,30
FOLIOKONTO	799,69
TRIPPELKONTO	6.711,13
VAREBEHOLDNING	34.002,24
SNØSCOOTER	46.200,-
EGENKAPITAL	53.057,54
UBETALT GJELD	51.847,-
	<hr/> 104.904,54
	<hr/> 104.904,54

6. Forslag til vedtak på årsmøtet.

7. Valg av styre

Leder	Ingfrid Viken	2 år (ny)
Sekretær	Anne-Marie Bårdsgård	1 år (ny)
Kasserer	Berit Minde Olstad	2 år (ny)

Brukshundkomite	Gunda Olden	2 år
	Anne Kristine Evjen	ikke på valg
	Peder Myran	1 år (ny)
	Stig Meier Berg	2 år (ny)

Trekkhundgruppa	Ola Kjønnes	2 år (ny)
	Gunnar Helge Guldseth	2 år
	Leif Idar Græsli	ikke på valg
	Geir Johnsen	ikke på valg
	Ola E. Guldseth	2 år (ny) - overf. fra bruksh.k.

Udstillingskomite	Suzette Aalsledt	ikke på valg
	Svein Erik Bjørnevald	1 år
	Åge Revdal	1 år
	Kaja Lysholm	2 år

Støttekomite	Jorunn Sand	2 år (ny)
	Ingunn Kjeldstad Græsli	1 år (ny)
	Randi Dahlø	ikke på valg
	Jorunn Bårdsgård	2 år (ny)

Redaktører	Dagfrid Ulhus	ikke på valg
	Gunda Olden	2 år
	Else May Engen	2 år

Valgkomite	Arne Nypan	2 år (ny)
	Eilif Ulhus	2 år (ny)
	Unni Moslet	1 år (ny)

Revisorer	Bjørn Wagnild	1 år
	Ivar S. Hanem	2 år

Materiellorvaller	Gunda Olden	ikke på valg
-------------------	-------------	--------------

8. Eventuell

- Det blei bestemt at det skal legges fram budsjett før alle arrangement.
- Før å aktivisere klubbmedlemmer med hunder som kan trekke (ikke nødvendigvis trekkhunder) om sommeren, kan det komme i gang "treff" der hundene kan få trekke litt før eventuelt miljøtrenings. Dette kan skje f.eks. hver uke hvis interessen er der. Vi må også jobbe for å få flere til å interessere seg for hundekjøring/trekk. Tas opp i styret.
- Familieskidaag med hund "fall ut" i 1988. Den blei etterlyst. Bør taes opp i styret.

- Enighet om at valgkomiteen skal være til stede på årsmøtet.
- Det er også en selvfølge at ingen kan trekke seg fra en komite midt i året, uten gyldig grunn.
- Det er ønskelig med evaluering/kritikk fra komiteene etter hvert arrangement.

Etter møtet hadde vi koldt bord, kaffe m.m.

Selbu 20. januar 1989
Ingfrid Viken

NOEN ORD OM ÅRSMØTET

Det blei holdt årsmøte i STBK på Framheim 20. januar -89. Ca. 20 møtte fram, men det hadde vært trivelig om flere hadde kommet denne kvelden. Stemninga var imidlertid god blant de som var der.

Sjølvé årsmøtet gikk fredlig for seg, med avgående Klubbleder Arne Nypan som møteleder. Etter årsmøtet blei det servert et flott koldt bord med mange lekerbiskner. Styret hadde jobba bra med forberedelser, og med tre godtig blautkaker + kaffe avslutta vi et herlig måltid. Så gikk praten til langt ute de små timer, der erfaringer om både hund og annet blei utveksla. Det gjør seg med litt sosialt samvær av og til.

Her ser vi avtroppende leder Arne Nypan sammen med nyvalgt leder Ingfrid Viken, med hunden Kaisa wagnild, som det naturlige midtpunkt.

Red.

Presentasjon RASE

Chihuahua

Den minste av alle hunder i våre dager stammer fra Mexico og er oppkalt etter dens opphavsslede Chihuahua i nord-vest Mexico, sør for den amerikanske grensen. Den er regnet som den Mexikanske nasjonalhund, selv om den i sin nåværende skikkelse er mer et produkt av USA enn av Mexico; da de siste rester av den opprinnelige rasen ble gjenoppdaget i Chihuahua i midten av 1800-årene, var det amerikanerne som gikk inn for oppdrett og renavl av rasen.

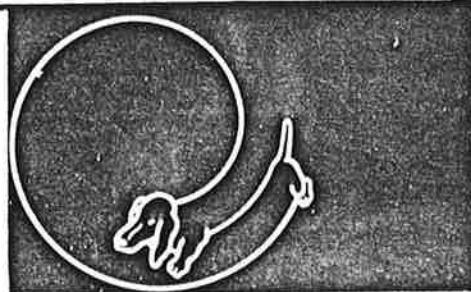
Når og hvor denne mexikanske hunden hadde sin opprinnelse, er det ingen som vet. Det antas at Mayafolket hadde tamhunder for omtrent 1600 år siden, selv om noen skriftlige beretninger ikke er blitt etterlatt av dette kulturfolket. I deres tempelruiner på Yucatan-halvøya har jeg imidlertid sett dyreskulpturer hugget i stein, og at noen av disse viser hunder tviler jeg ikke et øyeblikk på, selv om de ikke har noen særlig likhet med våre dagers Chihuahua.

De første sikre beretninger om tamhunder i Mexico stammer fra omkring år 800 da Toltec-folket hersket i Mexico og utviklet en ganske betydelig kultur. Et av bevisene for at de holdt hunder finnes i klosteret Huejotzingo, som ble bygd av Frasiskanermunkene omkring år 1530. Dette klosteret ble bygd av stein, og i disse fins skulpturer som viser små, langhårete, tunge og kraftige hunder som anatomisk har meget til felles med den nåværende langhårete chihuahua.

Senteret for Toltec-kulturen lå i Tula, omtrent 75 km. nord for Mexico City. I området rundt Tula finns en mengde bevis for at Toltec-folket holdt hunder, og at hundeholdet fortsatte helt fram til conquistadorenes ankomst.

Toltec-kulturen varet i omtrent 500 år, fra år 800 til omkring år 1300, da aztekerne tok over makten. De tok også over en del av toltec-kulturen, blant annet hundeholdet. Aztekerne holdt hundene som selskapsdyr for sine kvinner, men de brukte dem også i et temmelig makabert religiøst rituale. Noen av aztekernes guder kunne til tider være temmelig vricne å ha med å gjøre, og kunne være rett ut ondskapsfulle. Blant annet kunne de lett finne på å forhindre at sjelen til en avdød aztek nådde fram til dødsriket. For å sikre sjelens uhindrede reise til dødsriket spilte hunden en dobbelt rolle. En eller flere hunder ble ofret ved avdødes båre, avhengig av hans rang. Hundeofringen ville blidgjøre gudene, slik at den avdødes sjel fikk reise i fred. Dessuten fulgte hunden den avdøde på den vanskelige veien til dødsriket - en ferd som slett ikke ville vært enkel uten hundens hjelp.

Da Cortez ankom Mexico i 1519, sto Aztek-kulturen på sitt høyeste. De tok først imot de irntrenende spanskere, men da det gikk opp for dem at de hvite menn ikke hadde fredlige hensikter, satte de seg til motverge. Etter en blodig 2-års krig var aztek-kulturen utryddet for alltid, og restene av folket spredd rundt i ødemarkene. Med aztekerne forsvant også deres hunder, eller rettere - de strifet omkring i villmarken sammen med sine slagne herrer inntil de gikk i glemmeboken.

I 1850-årene ble hunden "gjenoppdaget" i provinsen Chihuahua. Den hadde forandret seg betraktelig i årene som hadde gått, og var blitt meget mindre. Det antas at dette skyldes innblanding av andre raser, hovedsakelig orientalske dverghunder. Spanjerne opprettholdt en handelsrute med det fjerne Østen via

Filippinene og Mexico - høyst sannsynlig den nå så sjeldne "chinese crested dog". Denne har sikkert også blitt blandet med en annen av Mexicos hunderaser, den mexikanske hårløse hunden.

I 1895 ble den gjenoppdagede chihuahua motehund i Mexico City, og like etter ble den også kjent i El Paso på den amerikanske siden av grensen. Amerikanerne satte igang storavl av hunden, som de også forandret som type ved å krysse inn de minste representanter for dvergpincheren de kunne oppdrive. I løpet av forholdsvis kort tid ble chihuahuoen en av de mest populære hunderaser i USA med en årlig nyregistering på vel 10000.

I Europa har den ikke greid å hevde seg i samme grad. Her foretrekkes dvergpincheren som riktig nok er større, men som er en fysisk sunnere hundetype.

Chihuahua er en kvikk og våken liten hund med en kompakt kropp og en litt frekk oppførsel. Hodet har en rund skalle, tørt, forholdsvis kort snuteparti med en spiss nese. Stoppet er dypt og markert. Ørene er store og står ut fra hodet i 45 graders vinkel, og gir derfor inntrykk av stor avstand. Øynene er store og runde, men ikke fremstående. De har god avstand og er enten mørke eller rubinfargede. Hos lyshårete hunder kan øynene være lysere. Munnen har jevne tenner med saksbitt.

Nakkens er middels lang og lett buet. Kroppen er litt lengre enn mankehøyden med en rett rygg og en dyp, godt rundet brystkasse. Forbena er helt rette og spinkle. Bakbena er muskuløse og moderat vinklet med en lav hase. Potene er små med separate, men ikke utspreide tær, solide tredepoter og middels lange negler. Halen er av moderta lengde, og bæres i en bue over ryggen.

Hundens vekt må ikke overskride 2,75 kilo, og det ideelle er fra 0,8 til 1,8 kilo. Om to hunder på utstillinger er fysisk likeverdig er det den minste av dem som vinner. I vårt klima er chihuahuoen hovedsakelig en hushund og trives godt sammen med eldre mennesker.

- Dette er det jevneste spannet jeg noen gang har hatt, sier Einar Kristen Aas om sitt 8-spann fra 1984.
(Foto: Sedoll Stelle)

A Turid Næss

siste kull i -84, en tjuvparring med vorsteheren Tass. Jeg var ikke spesielt glad for den parringen, men det var Sveas siste. Hun døde av kreft ikke så lenge etterpå, men valpene hennes utviklet seg til å bli virkelig fine.

– Den beste sesongen hittil?

– Den første gode sesongen var i -82, som førte til edelt metall i NM på Eidsvoll. Ellers har det blitt bronse og mange fjerdelpasser, og gull i det første åpne mesterskapet i 8-spann i Kiruna i -84. Det 8-spannet var det jevneste spannet jeg har

Hundekjørerprofilen: Einar Kristen Aas

Hundekjører på heltid

Nome-kjøreren Einar Kristen Aas har gjort hundekjøringen til en heltidsgeskeft sammen med familien med utgangspunkt i farsgården Skallerød på Jeløya utenfor Moss. Han satser på egen avl, har 35 hunder, produserer hundegårder og hundeturstyr, dyrker pyntekål til julebord og jobber som Securitasvaktsjef nattertid i Oslo. I tillegg kjemper han en ensom kamp mot Landbruksdepartementet og karantenebestemmelsene, og har tilbrakt flere timer foran skrivemaskinen og i telefonen enn ute i treningsløypa det siste året.

57-modellen Einar Kristen Aas ble «født på ny» som hundekjører i 1972, etter å ha vokst opp sammen med familiens harehund. I dag forbinder de fleste Einar Kristen med nomekjøring, i storspannklassen, med hunder fra egen avl, men som så mange andre nomekjørere begynte også han med fuglhund – en strihårel vorsteher, Peik. Resten av medlemmene i firspannet lånte han på bygda, inntil han begynte på Jønsberg Landbruks-skole i Stange i -76. Da kunne ikke hundene være med, så istedenfor eget spann fikk han låne spannet til Stein Håvard Fjæstad mens han var i Alaska for å kjøre Iditarod-løpet. Det ble Seppala-løp, og kjøring med lunksjonshemmende ved siden av turkjøring.

Overgangen fra nordisk stil til nome var ikke så stor, ettersom han allerede i -75 begynte med nomeforspenning foran ambulansesleden. Han forsøkte seg i Lom-

medalen Sweepstakes med egen ombygd melkekjele – vekt 20 kilo. Det ble et løp med komplikasjoner, men førte til videre satsing på nome. Fuglehundene lært seg raskt å gå i liner, og ellers hvert huskier i tillegg – inntil det ikke lengre var praktisk forsvarlig å ha opp til trettin hunder løran sleden mens han selv gikk på ski bak.

Han likk sansen for huskier, selv om de gikk saktere enn vorsteherene, og begynte med egen avl.

– Jeg var så heldig å få kjøpe Svea av Ingvar DeForest, bedre kjent som «Greven» i Sverige, og hun dannede grunnlaget for min egen slamme, sammen med søstrene til de beste hannehundene i den perioden, Lelak og Minik. Peik til Karsten Grønnås var far til Lelak. Det var i starten, men siden har det bare øket på. Hittil har jeg hatt femten kull, og kjørehistorien min henger nøyne sammen med bikkjene mine. EM-spannet mitt for eksempel bestod av syv hunder fra Sveas

hall til nå. I -87 ble det både NM-gull og Nordisk gull i 10-spann.

Fjorårets sesong ble heller mager på grunn av EM, hvor det forøvrig ble 5. plass totalt.

– Hvorfor satset du på husky?

– Etter Landbruksskolen fikk jeg virkelig sansen for avl, og særlig syntes jeg det var morsomt med huskier. Da kunne du virkelig avle på rasens bruksegenskaper. Vil du avle på vorsteher for å få gode trekkhunder, avler du på trekkegenskapene til en jakt-hund.

Da det ble lovlig å kjøre med blandingsraser, ble mulighetene og ansvaret innenfor avlen store og mere spennende. Det er viktig å avle riktig. Hvis en avler på sterke dyr, uten skavanker og med godt gemytt, vil du kunne overfore disse egenskapene videre utover å ødelegge. Feilen som har vært gjort i Norge, er at svært få har hatt kapasitet og ressurser til virkelig å teste ut avkommel. En har som regel ikke anledning til å beholde et helt kull, og det tar tid før man ser om kombinasjonen var vellykket. Men, det hjelper heller ikke å ha 200 bikkjer å velge mellom i kennelen, hvis du ikke har en viss kunnskap om avl.

Einar Kristen har virkelig satset på hundekjøring som heltidsgeskeft sammen med Heidi, som også kjører. Deres to barn, Tomas på 6 1/2 og Andreas på 1 1/2 år vil nok få mulighet til å gå i mors og fars

følspor ellers. Tomas har allerede prøvd seg bak sleden, og har fått ansvaret for egen hund – Bamse, 75 cm høy og 30 kilo tung.

– Hvordan blir denne sesongen?

– Har så vidt kommet igang med treningen, så vi får se. EM står på ønskelisten hvis det blir økonomisk mulig og formen er inne, men sist i EM gjorde el såpass dypt innhogget i lommeboka at det tristet mere å satse på løp med pengepremier. Alpirod burde være en mulighet, hvor premiepolten er på 200 000 D-mark. Karantenestasjonen er hvertfall klar – i Sverige.

– Ja, hvordan gikk det til slutt etter EM i år? Det var mye skriving i lokalavisene om din hjemkomst til Norge?

– Det gikk bra til slutt, takket være enorm hjelp og støtte fra gode venner. Særlig hundekjørervennene i Danmark gjorde en kjempeinsats med å la være på alle hundene mens jeg kjempet med Landbruksdepartementet om å få bygge egen karantene i Sverige. Fire måneder tok det før jeg kunne ta bikkjene inn i Sverige. Engangskaranten i Dals-Ed ble bygget ved hjelp av Stein Engen, Anne Grethe og Reidar Amundsens, etter anvisninger fra de svenska veterinaermyndighetene. En svensk gårdsbruker tok på seg jobben med å se til hundene, mens de ble kontrollert av lokal veterinaermyndighet. Det kostet enormt, men nå står den der. 16 egenproduserte løpegårder med hundehus, samt ca 300 kvadratmeter lufts- og treningsgård.

– Hvordan tok hundene karantenetiden?

– Psykisk har de klart seg bra, og de kunne løpe fritt i den ytre gården, så en viss treningshar de fått. Men, neglene har fått vokse seg lange etter å ha løpt i ices grus. Ledertipa kan imidlertid karakteriseres som en feit julgris etter at hun måtte få sprøyter for å unngå løpetid. Trolig har det skjedd en hormonforandring, så jeg vet ikke om hun noen gang blir sitt gamle jeg igjen i fasongen.

Personlig mener jeg at karantenekravet for trekkhunder bygger til syvende og sist på uvitenhet. Rabiesfrykten er overdrevet, og det ligger hell andre motiver bak for å opprettholde denne ordningen så lenge det virker som om det finnes sikrere innførsels-

Tid til hundene er en fortsettelse for godt resultat.
(Foto: Bjørn Schjolden Moss Avis.)

ordninger for hunder. Alle hundene mine ble vaksinert før de reiste, og immunstestet i Danmark. I tillegg er dette hunder som kommer fra el – og skal hjem til et – rabiesfritt land.

Praksis i Sverige er at hundene skal stå i to måneders hjemmekarantene etter de fire månedene på karantenestasjonen.

– Hvordan føler du at saken står nå med hensyn til karantene situasjonen og Norske myndigheter?

– Jeg har endelig fått svar, og nok et avslag, etter to måneders venting, på mitt siste brev om å få et møte med Landbruksdepartementet for å diskutere norske hundekjøreres deltagelse i Europa og USA, samt arrangementer av et Nord-Europeisk mesterskap i Moss, åpen klasse.

Landbruksdepartementet følger ikke Verdens Helseorganisasjons (WHO) anbefalinger som har ularbeidet en praktisk og sikker løsning med vaksinasjon og immuntesting. Derfor er jeg i gang med å samle ultalteiser fra professorer i utlandet når det gjelder immuntesting. Slik saken står nå, tror jeg ikke dette er noe som må bli avgjort på det politiske plan.

– Hva med rabiesfrykten i Finland – frykter du ikke den?

– Finland har etter et års nøling begynt å legge ut vaksine i åtel, som først og fremst vil virke på reven og høyst sannsynlig også

på mårhunden. Når de har greid å vaksinere 80 prosent av dyrene, vil dette få drepene på smitte. Det vi da måtte få, vil komme fra Russland. Sammenlignet med hva som gjøres i Norge, har Finland kommet langt. Vi får beskjed om å holde hunden i bånd på Finnmarksvidda, mens det like fullt ikke er lagt noen restriksjoner på jakt. Dette mener jeg er en alvorlig forsummelse, sier Einar Kristen Aas, som ikke har tenkt å gi seg selv om det ser veldig svært ut for det han kjemper for – mulighel for en bredere internasjonal deltagelse for norske hundekjørere.

Tross motgangen, med avslag fra Landbruksdepartementet, liten lørløselse fra NHF, trussel om eksklusjon fra Moss TBK på grunn av at klubben mente Einar Kristen Aas hadde skadet sporten med sine negative ultalteiser angående karantene situasjonen, frikjet på alle punkter av Østfold Idrettskrets som ga klubben refs, salser Einar Kristen videre med full støtte fra familien – nå også som løpsarrangør sammen med Arne Hermansen.

– Påmeldingene har allerede begynt å strømme på til det Nord-Europeiske mesterskapet som skulle gått i Østfold, men som vil gå i Finland. Vi har også lagt opp til nome-cup på Grepperød, løp med Drevsjø camping som reservearena, avslutter Einar Kristen Aas.

AKTIVITETER

S.T.B.K.

SELBUSHPRINTEN 1989

Hundeløp i dag lenkte jeg da jeg våknet om lørdagsmorgen den 18. februar. Det blåste noe vederstyggelig. Men, vi dro da opp til Guldsetsaga der deltakerne allerede var kommet, og de så da opplagt nok ut. Hundene var oppstallet på vanlig måte.

For meg som er hundegal, koser jeg meg med slikt hundeliv.

Hundenes iver skaper en viss forventning hos oss løbenle også. Jeg ble plassert som løypepost ute i løypa, så jeg fikk oppleve hundespannene i fullt driv. Alt gikk bra til et 10-spann skulle starte. Hundene hadde det så travelt at kjøreren ble igjen. Det måtte scooter-hjelp til for å stanse spannet. Det var vel ganske komisk for de som så på, men sikkert lite arti for kjøreren selv. Men, en kan vel selv tenke seg hvor fort gjort det er at 10 topp ivrige huskies drar av gårde på egen hånd.

Innkomsten gikk uten den store spenningen. Østmo med Irsk settere og en pointer ledet etter første dag, med 6-spann, som ventet. Er det ikke en tanke med to klasser i nome? Fuglehunder og polarhunder?

Søndag startet spannene i forhold til innkomsten dagen før. Det var muligheter for å kjøre seg opp noen plasser.

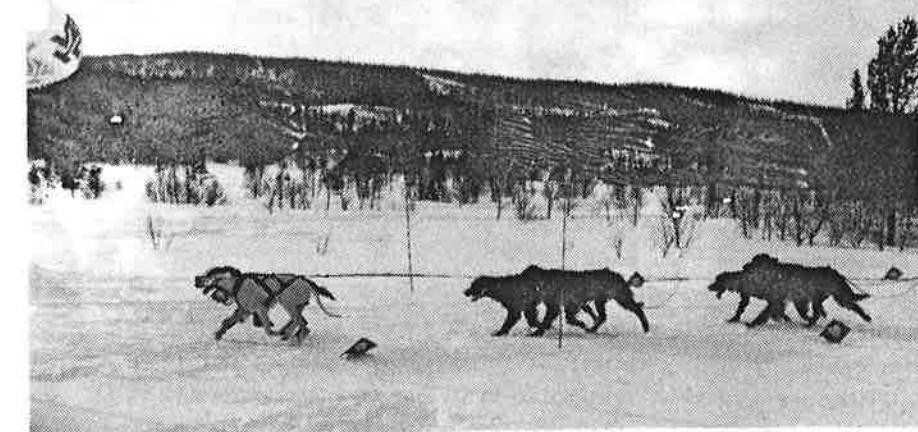
Søndag var det også deltagere i nordisk stil. Skuffende nok var det bare to deltagere. Kanskje kunne en ha fått med seg flere deltagere om det hadde vært en dameklasse også.

Personlig hadde jeg ikke sett noen hensikt i å starte for å komme sist, etter alle mennene. Om en starter for å delta, så vil en allikevel ha tanker om å komme høyt opp på resultatlista. Da er det en forutsetning at en har likebyrdige konkurrenter.

Løpet søndag gikk uten de store overraskelser. Det var mere liv rundt det hele, for været var så bra at hele familien til enkelte møtte opp.

Arrangementet gikk fint teknisk, men det er en stor skuffelse med så få deltagere. Det hadde blitt mer spenning med flere konkurrenter. Håper vi alle møtes til neste Selbusprint.

GUNDA

10-spann - søndag - 15 km.

Nr.1 Magne Sandvik tid: 1.47.52

6-spann - søndag - 15 km.

Nr.1 Ove Arild Østmo	tid: 1.25.15
Nr.2 Torger Sletner	tid: 1.29.17
Nr.3 Ola Kjøsnes	tid: 1.34.39
Nr.4 Hans Martin Vie	tid: 1.48.45

3-spann - søndag - 8 km.

Nr.1 Helge Eriksen	tid: 44.09
Nr.2 Georg Sørmo	tid: 50.52
Nr.3 Frank Thomsen	tid: 56.00
Nr.4 Karen Borgen	tid: 59.33

Nr.1 Øyvind Killingren
Nr.2 Tor Inge Hårstad

tid: 47.02
tid: 56.15

TANKER OMKRING HUNDEKJØRINGA - SOM VAR I SESONGEN - 89!

I kveld skriver vi torsdag 16. mars. Blandingen av bitterhet og skuffelse jager igjennom én. Avlysningen av "Det nye Sylaneløpet" den 1. og 2. april ble fattet i arrangekomiteen i går kveld.

Måneder og uker med planlegging og grunnarbeid har vært fånyttes. Timer og kvelder har enkelte i komiteen brukt for å få skrevet og utsendt de profesjonelle innbydelsene - over 70 i tallet! Skuffelsen var derfor stor - kun fem påmeldte. Løypegjengen har brukt fridager og timer for å sondere terrenget, og få lagt gode løypetraser i Tydals høyfjell. Fritid bortkastet, som isteden kunne ha blitt brukt sammen med familien! Er det underlig at skuffelsen var stor blandt oss alle!

Hva med Tydals næringsliv som så positivt støttet oss? Hva med grunneierne, Væktarstua, og alle de andre som gav oss sin fulle støtte? Da er det vondt å sitte tilbake med et avlyst renn! Et renn som vi håpet skulle få markert oss i Trøndersk hundekjørermiljø!

Selbusprinten ble også arrangert med kun 11 påmeldte ekipasjer! Glimrende kritikk fra alle løperne! Men hva hjelper det, når vi får med oss så få!

Hva kan vi så gjøre i S.T.B.K for å få med oss flere? Fasittsvær finnes vel ikke. Kanskje bør vi begynne med oss sjøl? Hva med rekrutteringen innen sporten? Kjøring på sommerstid har hos andre klubber slått positivt an. Her har hundefolk møtt opp, Bikkjene har fått sin trening, og begge parter har fått sitt sosiale samvær tilfredstilt. Dette har blitt prøvd tidligere i Selbu, men få møtte opp! Sofaen er bedre for mange enn å ta en felles treningstur! Vi bør skjemmes! La oss nå få trekkhundkomiteen til å dra det hele i gang, og så møter vi opp!

Muligens må også de ovennevnte rennene terminfestes. Greier vi det, så er mye vunnet! Et samarbeid om datoer med andre klubber nord for Dovre, både i nome - og nordisk stil må prøves. Vi har traseene og folka i klubben for å greie arrangementene!

Til slutt må jeg takke alle dere som har stått på i planleggingsarbeidet, og i avviklingen av "Selbusprinten" for skikkelig godt samhold og ståpå humør til tusen! Vi prøver igjen til neste år - vi knekkes ei!

HUNDEUTSTILLING

I SELBUHALLEN 4. og 5.mars

Etter måneder med planlegging er helgen kommet. Jeg kan tenke meg at spenningen er stor i utstillingskomiteen på lørdag morgen før valpene begynner å komme. Det er mange ting som skal klaffe. Og alt klaffet. Gratulerer til komiteene for det.

Det var i alt 179 valper fordelt på 57 raser som deltok. Av de 179 var det 14 valper fra Neadalsføret. I år som i fjor ble det kåret Neadalsførets vakreste valp. Den tittelen kan VEIDIN'S GARM (vorstehehund korthår) til Helge Meier smykke seg med.

Barn og hund konkurransen er et populært innslag på de fleste hundeutstillingar, så også her.

Søndag var det mere alvor, for da var det offisiell utstilling med voksne hunder. Da er det de vante "handlerne"

som kommer med store lass med utstyr. Det er absolutt ingenting som blir overlatt til tilfeldighetene. Til og med egen påkledning sjikknes grundig. Men det er ikke alle som tar det så alvorlig, de fleste av oss har vel et ganke avslappet forhold til utstillinger selv om vi gjør det beste ut av bikkja.. Men kommer en så høyt opp at en konkurerer i BIG blir en mer stresser, da gjelder det liksom. Da har en alle publikums blikk rettet mot seg og en feil i visningen der kan bety mye for hvilken plassering en får.

Men nok om det. Søndag var det påmeldt 183 hunder fordelt på 32 raser. Tre dommere var kommet til Selbu, to fra Sverige og en fra Danmark for å avgjøre "dommen" over hver enkelt hund. Noen dro hjem skuffet og enkelte i gledesrus etter et uventet godt resultat så som undertegnede.

BIS 1og 2: New Foudlandshund AMORADA'S DARK TEMPTATION
Afgansk mynde, NUCH BEL-CHIRAG NICKI NORTON

Resultat fra utstilling søndag 5. mars

Gruppe A Spisshund

1. Svein Hågensen, Singsås med Samojed, 2. Gunnar Okstad, Tiller med Siberian Huski, 3. Kari Sneisen, Hommelvik med Grønlandshund, 4. Jennifer Lynn, Rena med Alaskan Huski

Gruppe C Fuggelhund

1. Solfrid og Hermann Valmo, Vuku med Cocker Spaniel, 2. Ulla Brandt og Dag Bjerkan, Tr.heim med Amerikansk Cocker Spaniel, 3. Bodil Holm, Sparbu med Engelsk Springer Spaniel, 4. Irene Krogstad, Hommelvik med Welsh Springer Spaniel

Gruppe D Tjenestehund

1. Marit Høye, Basberg med schäfer, 2. Eva Adele Hagen, Sulitjelma med doberman

Gruppe E Terrier

1. Kari Mjøen, Oppdal med Border Terrier, 2. Trond Erik Børndalen, Heimdal med Bedlington Terrier, 3. Bjørg Holm, Tr.heim med Caun Terrier, 4. Åsta Fjerdingen, Heimdal med Foxterrier

Gruppe F Mynder

1. Sturla Sandvei, Ler med Afgansk Mynde, 2. Moy Kleffelgård, Innseth med Gryhound, 3. Steinar Hoff, Korsvegen med Saluki, 4. Hilde Holmen Sakshaug med Borzoi

Gruppe G Selskapshund

1. Grete Berg, Tr.heim med New Foudlandshund, 2. Marit Nordahl, Charlottenberg med Pyrenees hund, 3. Anne Wikstrøm, Kverva med Grand Danois, 4. Ragnhild Schetne, Heimdal med St. Bernhardshund

4. INNLÆRING AV "KL.12" PRINSIPPET

Plasser sauene midt på jordet (Husk: Snille, rolige sauene). Ta med hunden bort til sauene. Dekk han ned 10-20 m fra den, gå rundt dem og still deg på motsatt side, (fig.A), med hunden "klokken 12" i forhold til deg. Få sauene til å trekke mot deg (bruk om nødvendig melbøtte e.l.), samtidelig som du ber hunder om å trekke etter (fig.B). Dette er i prinsippet samme øvelse som punkt 3, bare at nå er det sauene mellom deg og hunden. Dekk ned hunden før den kommer for nære sauene. Merker du at sauene øker farten pga. hunden, dekk den ned og ikke kall den fram før sauene har roet seg. Rygg hele tiden unna og prøv å holde sauene i bevegelse mot deg. Hvis hunden ikke dekker, stopp opp, løft hendene og prøv å "presse" hunden til å dekke. Om nødvendig gå gjennom saufløkken og tving hunden til å dekke. (fig.C). Prøv å oppdre rolig.

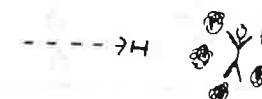
Fig. A

Fig. B

Fig. C

5. UTVIKLE HUNDENS EVNE TIL Å HOLDE SAUENE MOT DEG

Starter i samme posisjon som punkt 4, sauene mellom deg og hunden, hunden kl.12 i forhold til deg (fig.A). Gå ut på siden av sauflokken, gi hunden høyre/venstre signal (fig.B), om nødvendig oppmuntre den med en sssh lyd e.l., til å sirkle fra deg, rundt sauene slik at han igjen kommer i kl.12 posisjon (fig.C). Pass på at hunden ikke går for nære sauene, om nødvendig gå gjennom sauflokken og press hunden til å holde større avstand. Den kan være en fordel å starte med hunden i god avstand fra sauene. Når hunden har kommet seg i kl.12 posisjon igjen, rygg unna og få den til å drive sauene etter deg. Gjenta øvelsen, varier med høyre og venstre.

Fig. A

Fig. B

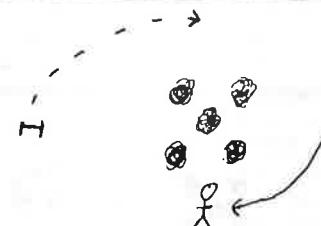

Fig. C

6. TRENE HUNDEN TIL Å HENTE SAUENE TIL DEG

Starter med å dekke ned hunden 30-40 m fra sauene. Gå opp til sauene og still deg i høyre (verstre) framkant av dem (fig.A). Gi hunden venstre (høyre) signalet, han vil da (forhåpentligvis), gå ut mot venstre (høyre) for å komme foran sauene for å holde dem mot deg. Samtidelig skal du gå inn foran sauene (mot hunden) (fig.B). På den måten påvirker du hunden til å gå i en vid bue, samtidelig som hunden må gå helt rundt sauene for å komme i kl.12 posisjon til deg. Når hunden er kommet på plass, rygg unna og få den til å drive sauene mot deg. Hvis hunden går for nære sauene, gå mellom sauene og hunden og press den til å gå lengre ut. Utvikle denne øvelsen slik at du står lengre og lengre unna sauene når du sender ut hunden slik at du til slutt står ved siden av den (fig.C).

Fig. A

Fig. B

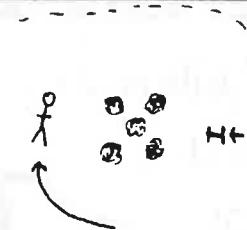

Fig. C

S S-LAGET

VELKOMMEN TIL VAREHUSET I SELBU !

ARTIKLER TIL KONSTANT LAVPRIS - DER DE KAN SPARE MELLOM

15 OG 40 % HELE ÅRET

S S-LAGET

ÅPNINGSTIDER:
Mandag-Tirsdag-Onsdag-Fredag
fra kl.09.00-16.30.
Torsdag fra kl.09.00-18.00.
Lørdag fra kl.09.00-13.00.

Selbustrand Dagsligvare

Fører alt i dagligvarer.

Variert tilbud
på hundefór.

Sprint-NM i Norsk kjøring

foregikk i år som i fjor i Trysil med Trysil trekkhundklubb som arrangør. Og i år som i fjor dro to optimistiske hundekjørere fra STBK sørover med store ambisjoner, og i år som i fjor vendte vi tilbake uten de helt store resultater.

Men, før å starte med begynnelsen. Vi dro torsdag 9.febr., og med oss på turen hadde vi Karen Borgen, PMF-stipendiat med hundredilla. Hun var med som hjelper, eller "handler" som det heter i hundekjørerkretser. Og la det være sagt med en gang, hun gjorde en kjempejobb.

Da vi nærmet oss Trysil fikk vi bange anelser. Det fantes nesten ikke snø, i motsetning til i fjor, da alt var nedsnødd. Og ganske riktig, man hadde flyttet løypene fra Trysil sentrum og Trysilelva til et område høyere opp i fjellet. Også her var det lite snø, og i løypetressen var det mye lyng og jord. Men, løypene var godkjent, og løp ble det.

Vi ble innkvartert på Norges Sivile Hundeskole 20km. fra startstedet, så det ble mye kjøring fram og tilbake.

Hyttestandarden var ikke imponerende, det var derimot prisens, og det var stor misnøye med innkvarteringen.

Første løpsdag oppratt, og etter at alle nødvendige forberedelses var gjort, dro vi til startstedet. Her var det et øredøvende leven fra hundrevis av topplente hunder.

Men det stilna gradvis av eller som spann etter spann kjørte fram til starten og forsvant inn i skogen.

Løypetressen var som jeg før sa snøfattig, og i tillegg var den både svingete og humpele, slik at det var vanskelig å få god flyt og rytm i kjøringa. Det var bare de siste 3-4km. det gikk an å kjøre skikkelig. Sammenligna med denne løypa, er vår egen løype ved Hulsethsaga ei topp løype.

Men, forholda var like for alle, og vi skal ikke skyldje på løypa for å forklare hvorfor vi havna så langt nede på lista.

Det ble etter hvert konkurransen mellom Torger og meg som ble interessant. Etter første dag leda jeg med 37 sek. Etter andre dag var det Torger som hadde 1 min. 17 sek. til gode, og sluttresultalet ble at han slo meg med 1 min. 49 sek. Vi ble totall nr. 17 og 20, men hvis vi trekker fra svenskene som var foran oss, rykker vi fram 4 plasser. Plasseringsmessig er dette brukbart, men tidmessig er det alt for langt fram til de beste.

Men, til tross for skuffelsen over dette, hadde vi ei fin helg. Det er artig å oppleve miljøet og treffen kjente og ukjente kjørere, og det gir inspirasjon til å fortsette å satse. Vi bestemte oss for ikke å delta i NM mer, men vi får se hvordan stemninga er til vinteren, for hundekjøring er gøy!

Hilsen Ola K.

info

SENTRALBORD (02) 65 60 00
EKSP. TID 9 - 15 LØRDAG STENGT
POSTBOKS 163 BRYN 0611 OSLO 6
NILS HANSENS VEI 20 OSLO 6
TELEGRAMADRESSE KENNELKLUBBEN
BANKGIRO NR. 1600 403 998 3
POSTGIRO NR. 51 18 450

norsk kennel klub

Til:

Samarbeidende klubber

Vi viser til våre brev, sist datert 20.8.1987, vedrørende autorisasjon av veterinærer til å utstede attest i forbindelse med arvelige øyelidelser hos hund (og katt).

I tillegg til de 10 tidligere nevnte veterinærer, er vi fra Den Norske Veterinærforening blitt underrettet om at følgende 2 veterinærer også er autorisert fra 26.11.88:

Harald Vileid, Hystadvn. 3, 3200 Sandefjord
og
Jon Snøfugl, Heimdal Dyreklinikk, Brøttemsvn. 51, 7080 Heimdal.

Dette til orientering for klubbene.

OSLO 24. november 1988.

Vennlig hilsen
NORSK KENNEL KLUB

Ole-Arild Fosmo
Generalsekretær

NRSK ULVEIUND VALPER selges etter
Nord-UCH CARAMOUNT ACHARMING - AVALON
og CASTLEBURY APOLONIA.
Valpene er leveringsklare medio mars.
Tlf. 818342.

WELSH CORGI CARDIGAN hann valp etter:
NSUCH NORD.V-84 SOERHAGENS ANGUS og
NUCH BARVAS BILL-AMI CHEVY selges.
Leveringsklare medio april.
Tlf. 818342.

TO COCKER SPANIEL hann valper med
meget stabilt gemytt selges.
Etter: HE-VI-GA's LOVELY BOBBY og
FRESHWATER DEPARTURE FOREMY.
Tlf. 818342.

Slik overlister du vinterrypene

Prøv vinterjakt på rype. Når sola varmer i ei sør vendt fjellside sitter de ofte godt. Får du øye på fuglen på bakken så skyt den der, sier fjelloppmannen Bjørn Wegge i Folldal, som kommer med en rekke tips til deg som vil prøve februarjakt på viddas hvite fugler.

Av Helge Hagen

— Gå ut i rypterrängen en dag i slutten av februar. Været bør framvisse seg fra sine beste sider, vindfritt og solrikt. Noen centimeter nysnø er av det gode. Kikkert er et nesten like viktig våpen som hagle, forøvrig ladet som på sommerferie. Bruk kikkerten slittig og gå dit du ser blaktdige spor mellom kjerren. Der borte kan rypene vitte. Men regn ikke med noe stort utbytte i antall. Det er opplevelsen som gjør vinterjakta verdt en innsats. En fullsjoret hvit rype takserer jeg som mer verd til en sem lettvinde rypekyllinger i september. Folldals fjelloppsynsmann Bjørn Wegge er Jakt & Fiskes inspirasjonskilde til rypejakten på vinterferie. Sjøl har han drevet med denne jaktformen årlig i mer enn 35 år. Den første rypa han skjøt hadde hvite fjær.

— En fenomenalt morsom jakt. Jeg klatrer gjerne opp det bratteste fjell for å se om det kan sette ryper der opp, sier han.

Krever improvisasjon
Vinterjakta krever evne til improvisasjon. Den kan drives med eller uten hund. I enkelte situasjoner gjør bikkja best nytte for seg når den går bak. Og opp hos skarvene bør den jo gjøre det hele tida. Der er kikkerten absolutt nødvendig. Får du øye på fuglen sittende på bakken, så skyt den der. Poengen er etter min mening å overliste villet, ikke å holde noen privat skytekonkurranse med seg sjøl. Han man først hult villet, er det fullt moralisk forsvarlig å skyte rypa på bakken, og haren i boson, for den saksa skyld. Skarvejakta om vinteren likner mye på høstjakta, fortsetter Wegge. Med unntak av «fottøyet». Skia brukes på vei opp gjennom bjørkebeltet. Forøvrig har han lens sans for de brede, korte skiene. De blir manøveringsutsiktige i humpete og hølete fjellterring. Til fjell bruk må skiene være lange, gjerne 2,40 meter, og de bør

vere av tre. Februar klimaet gjør smøring stor sett overflødig. Helt oppe i skarveland, kan skiene ofte spennes av. Rypene sitter på samme steder om høsten, i bratte urer og beslektet terreng. Gå nedensfor der du tror rypene kan være. Skarven flyr ofte rett i hodet på deg, når den går på vingene. Et annet problem med skienet uteomn utsordringene i steinura, du kan banne på at nesten alle rypene du stokker flyr til høyre. Tenk deg, eller prøv i praksis hvordan det er å følge dem med hagle, med ski under beina!

Kamouflasje

— Sjøl bruker jeg hvit kamuflasje, men denne utrustningen blir omdiskutert. Jeg er ikke overbevist om virkningen, sier Wegge. Men skuddavstandene blir ofte marginale. Kan jeg få fuglen til å fly opp på 27 meter i stedet for på 30, betyr det mye. Men mest av alt er vinterrypene noen værsjønne skapninger. I vind er de skyte og vil ikke ha selskap. Men når sola varmer i ei sør vendt fjellside, sitter de godt. De ser ut til å kose seg så underlig at de nesten kan gleme å løtte, sier Wegge og synes ikke det er no rart. Hvem gleder seg ikke over å føle den første solvarmen på kroppen etter lang og strøng kulde?

Ren lukt i nesa

Fuglehunden kan settes på store prøver om vinteren. I prinsippet brukes hunden på samme måten som om høsten. Man bør kanskje styre den litt mer bevisst mot rypeplassene. Langs bekledrag og på myrer med fine kjerr sitter rypene gjerne. Luktførholdene gjør det ikke vanskeligere for hunden om vinteren, kanskje tvert i mot. Wegge tror den fanger opp rypelukta lettere vinterstid. Forholdene er renere og enklere da. Fuglevitringen blir god og jegeren kan oppleve stander på betydelige lengder avstander enn om høsten.

Sjølv lokaliseringen av fuglen kan imidlertid være vanskelig. Rypa kan ligge under snoen, i dokk.

Det er vel kjent av de fleste at rypene trykker bedre jo tidligere på høsten man befinner seg. Når rypa flyr forskremt opp mellom skituppene, skyldes det nok mer at den ikke har hørt enn at den har trykket. Men altså «varmt» (i vintermålestokk) og stille vær kan gi brukbart trykkinge ryper. Flokker er vanskelig å ha med å gjøre. De letter på langt hold. Enkeltfugler, par og smågrupper er lettere å komme inn på.

Ugjestmild isskorpe

Inn på vegetasjonen er et værfenomen verd å påklate. Har bjørkekjerrene en skorpe av is rundt seg, utgjør de et svært dårlig tilbud for rypene. Knoppen har utiliggelige. Rypene har ikke energiøkonomi råd til å gå los på innfrosset mat. I stedet flyr de til steder den knoppen er frie for slike ubehageligheter. Det samme bør jegerne gjøre. Det kan være nok å gå fra den nordlige til den sør vendte delen av Åsbyggen.

Praktiske tips

Noen praktiske tips vil Wegge gjerne komme med, utenom det som allerede er nevnt. Gå med en skistav. Den andre armen er opprett til å bære hagle. Wegges våpen har full cylinder på det første løpet, full trangborring på det andre. Det gir maksimale valgmuligheter med tanke på hagleneas spredning ultra skuddavstandene. Den firbinte led-sageren trenger stell av sine undersætter. Klipp vakk hårene mellom potene og smør med vaselin for å unngå ising. Begynner haglebikkja å gnage ia, har du det gående hele dagen. Ved «nullsøre» blir det ofte snøballer oppover på beina, særlig på buksene bak. Hår kan klippes av for å redusere problemet.

Skittjakt, både for deg og bikkja! Og husk, en hviter like mye verdi som seks spragle!

Fjelloppsynsmann Bjørn Wegge i Folldal har dyktet vinterjakt på ryper så lenge han har jaktet. Denne inspirerende jaktkonferten ber mange forsøke. Wegge deler gjerne sine erfaringer med interesserte. (Foto: Helge Hagen).

Fritt Fram

Hundekjøring ved Guldsethsaga

Hadde noen sagt til meg før noen måneder siden at jeg skulle være med som deltaker i hundeløp, hadde jeg neklet å tro dem.

Men, med litt press fra omgivelsene sto også mitt navn på deltakerlisten da Selbusprinten skulle gå av stabelen.

En smule betenklig ble jeg da starten nærmet seg. Hva i alle dager hadde jeg nå begitt meg ut på? Men, det var for sent å snu, selv om det var det jeg hadde mest lyst til. Det virka nå i det minste som om hundene var gira på å gå, men hvor feil går det ikke an å ta!

50 m. fra start sluttet alle hundene å dra, og noen forandring på det ble det ikke på resten av løypa. Så var det bare å sette igang med vekselsvis springing og sparkling. Værgudene var heller ikke på vår side. Snødrev sparket. Fokksnø gjorde sitt til at løpet ble en prøvelse for både hund og hundekjører.

Da jeg omsider kom i mål, tenkte jeg "aldri mer hundekjøring!! Men, søndag sto jeg på startstrek etter en gang, og det angret jeg ikke på. Sola skinle på en knallblå himmel, og det legna til å bli en fin dag. Og det ble det! Hadde nesten ingen forventninger til hundene, i og med at de jobba så dårlig lørdagen, men heldigvis ble jeg positivt overrasket. Farten var betraktelig høyere, og det var utrolig å oppleve det fine sanarbeidet som er mellom hund og kjører.

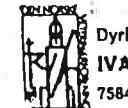
Egentlig er det litt rart at jeg i det hele tatt har vært med på dette. Før jeg fikk hundekjøring som valgfag på Pedor Mørset Folkehøgskole i fjor, hadde jeg aldri hatt noe kontakt med hund. Hiar måttet lære meg alt fra grunnen av liksom; hvordan ta kontakt med hunder, lære å lese hundens språk osv. Men, det har gitt mersmak, så om noen år stiller jeg med egne hunder.

Karen Borgen

Raumyras Smådyrklinikk

Har fått lokaler, og kan ta imot smådyr, opptil kvigestorleik.
Ring i kontortida (kl. 08.00-10.00) for å avtale time. TLF. 818640

Dyrlege
IVAR BVEINUNG HANEM
7584 SELBUSTRAND

Kjære leserne av Neahund

Nå må vi i redaksjonen komme med et hjertesukk og en beklagelse. Det har nemlig vært veldig tungt og tidkrevende å jobbe med bladet denne gangen.

Vi hadde som målsetting å få bladet ferdig rett etter utstillinga, i mars, men der blei vi godt lurt. -Og hvorfor der? Jo, det har vært forferdelig vanskelig å få inn stoff fra arrangementene som klubben har hatt, spesielt fra utstillinga. Vi har masa og spurt, trua og bedt, men stoffet har latt vente på seg.

Hovedoppgava til hundebladet meiner vi er å formidle stoff og informasjon om klubbens aktiviteter til leserne (= medlemmene). Videre skulle vi ønske det kunne bli et organ for diskusjoner som har med hund og hundehold å gjøye.

Men, uten støtte fra dere får vi ikke til dette. Arrangørene bak de ulike aktivitetene er de beste til å referere fra disse, og vi meiner det er deres oppgave. En ting som resultatlister bør arrangørene gi til redaksjonen i Neahund rett etter arrangementet, sammen med et referat. Uoppfordra!

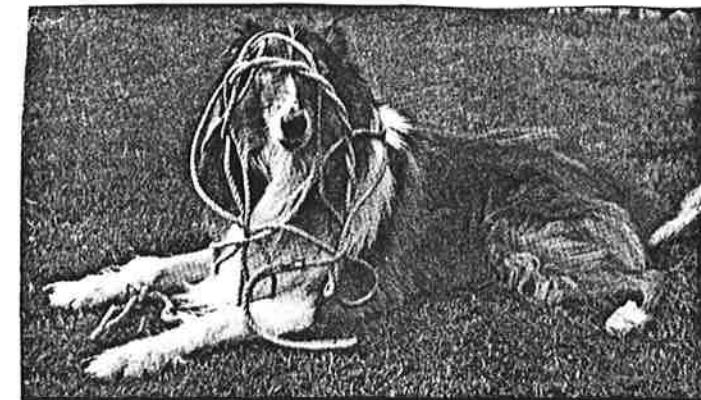
For: Hva er vitsen med et hundeblad i Selbu dersom det kun skal inneholde klipp fra andres hundeblad?

Vi håper de ulike komiteene og andre leserne vil begynne å bruke hundebladet. Det trenger ikke nødvendigvis ikke være stoff fra større arrangement, - mindre episoder fra hverdagen eller diskusjoner kan også være godt stoff.

Vi håper på bedre samarbeid i framtida, og beklager igjen at det som skulle være et mars-nummer blei et april-nummer.

Imidlertid: vi vil gi en takk til de som har levert oss stoff uten at vi har vært nødt til å mase "høl i hue" på dem.

Redaksjonen.

BÅNDTVANG (Foto: T. Drotningsvik, Lillestrøm)

**POSITIVE
fritidstiltak
fortjener
støtte...**

Vi gjør det med glede....

**SELBU
SPAREBANK**